

ство разказува, а другъ друго. Види се че Петръ не можаше да сѣдне спокойно, но отъ душевно безпокойствіе излѣзе на портъ-тъ и пакъ ся повърнѣ къмъ огнь-тъ; но не рѣши да си отиде отъ дворъ-тъ първосвященниковъ, защото желаше да знае що ще стане за Іисуса.

П. Какъ станѣ третъ-то отричаніе?

О. И слѣдъ малко (като ся минѣ до единъ часъ, Лук. 22; 59,) пристѣпихъ тѣзи които стояхъ тамъ, и рекохъ на Петра, Наистинѣ и ты си отъ тѣхъ; защото твое-то говореніе тя изявява. Тогазъ той начинѣ да ся проклѣва и да ся кълне, Не знаѣхъ тогозъ чловѣка. И тозъ часъ пѣтель-тъ поѣ. Ст. 73, 74.

П. Какъ разликъ иматъ тука други-ти евангелисти?

О. Марко и Лука притурятъ че нѣкои си казувахъ помежду си, че и тойзи е отъ тѣхъ, защото е Галилеянинъ; и Іоаннъ притуря че единъ отъ слугы-ты, сродникъ на оногозъ комуто Петръ отсѣче ухо-то, рече Петру, Не тя ли видѣхъ азъ въ градинѣ-тъ съ него? Но тѣзи притурки не показуватъ никакво несъгласіе.

П. Коѣхъ разликъ виждамы въ три-тъ отричанія?

О. Първый пѣтъ Петръ ся отрече само безъ клѣтвъ; второй пѣтъ съ клѣтвъ; а третій пѣтъ съ много клѣтвы. Така виждамы напѣдваніе-то на грѣхъ-тъ отъ лошо на по лошо. Виждамы още колко ся излѣгва грѣшникъ-тъ като мысли че съ единъ грѣхъ може да покрые другий-тъ. Петръ мисляше че съ клѣтвы и повторены утвържденія може да покрые първъ-тъ си лъжъ; но той потъваше повече въ грѣхъ и въ горкъ скърбъ.

П. Подиръ това що направи Петръ?

О. И спомни Петръ рѣчь-тъ на Іисуса, който бѣше